

HAARA KAASA
TASUTA

KÄÄPA ALLI

VARJUPAIKADE MTÜ TÄITSA OMA AJAKIRI

teine 2024 (nr 36)

SELLES NUMBRIS:

- rutiinivabast varjupaigatööst
- koeraga jalutamise olulisusest
- uute alguste kodust
- erakordsest Mammutist ja paljust muust

Dr STERN

**AITA MEIL
AIDATA!**

3% Dr.Sterni
toodete müügist kingime
Varjupaikade MTÜ'le

KOGU KAUP

-10%

Pakkumine kehtib 01.09.2024-31.03.2025 Dr.Stern e-poes
www.drstern.ee kasutades sooduskoodi: **KÄPAALL**

**PÜSIKLIENDILE KOGU KAUP
LISAKS 15% SOODSAM!**

Hea lugeja!

Käesolevast Käpa All numbrist leiad mitmeid põnevaid teemasid. Näiteks arutleme selle üle, kas varjupaik on kurb koht või on see hoopis uute alguste kodu. Nagu traditsiooniks kujunenud, toome lugejateni ka mõned imelised loomalood - saad lugeda erakordse Mammuti, pimeda seniorkoera Suure Papa ja vabra Öko kohta!

Seekordsest numbrist leiad ka põhjaliku artikli teemal, miks on igapäevased jalutuskäigud oma neljalgsel sõbraga niivõrd olulised. Aias elavad koerad, ketikoerad ja aedikutes elavad koerad, kellega ei käida igapäevastel jalutuskäikudel, ei liigu piisavalt ning see võib tekitada masendust, igavust, vähesest liikumisest tingitud ülekaalusust ning probleeme lihaste ja liigestega. Seega mängib igapäevane liikumine koerte heaolus väga suurt rolli. Veel saad lugeda meie väärtuslikest inimestest - Marikast, kes on hoiukoduks olnud kaheksajale loomale ning Merlinist, kes on alati vaid telefonikõne kaugusel ja igal ajal valmis loomi aitama.

Mõnusat lugemist!

Foto: Martin Kraus

ANNI ANETE MÕISAMAA
Käpa All vastutav toimetaja

Põgus sissevaade

Rutiinivaba varjupaigatöö	6
Meie suvised tegemised	8
Marika Algepos: "Teen unistuste tööd, sest saan loomi aidata"	12
Koeraga jalutamine – tugevam side ja parem tervis	17
Öko lugu – armastuse, hoolitsuse ja koostöö jõud	21
Varjupaik – uute alguste kodu	24
Kassi steriliseerimine	28
Merlini väärtuslik panus loomade heaks	30
Erakordse Mammuti seiklused uues kodus	34
Kiri Suurelt Papalt	36

Käpa All väljaandmist toetab

Your Pet, Our Passion.®

Meie infokanalid

www.varjupaik.ee

Varjupaikade MTÜ

info@varjupaik.ee

@varjupaikademy

Käpa All on Varjupaikade MTÜ ajakiri, mis ilmub kolm korda aastas. Ajakiri levib elektrooniliselt ja piiratud koguses tasuta jagatavana paberikandjal.

Liitu uudiskirja saajatega meie kodulehel varjupaik.ee

Annetustelefonid (kuula kõne lõpuni)

900 7000 – 5 eur, **900 7110** – 10 eur, **900 7125** – 25 eur

Väljaandja Varjupaikade MTÜ, tegevjuht Anneli Matsi, tel 5386 9060

Tiraaž 1500 eksemplari

Väljaandmine toimub vabatahtlike ja sponsorite kaasabil

Lugejakirju lemmikloomateemadel ootame aadressil anni.moisamaa@varjupaik.ee

Kaanel Võru loomade varjupaiga hoolealune Roosi
Kaanelfoto autor Annika Lepp

Vastutav toimetaja Anni Anete Mõisamaa
Toimetus Anneli Matsi, Marika Algepos, Agne Astel-Rankla
Keeletoimetajad Sirje Astel, Tiina Tanner
Reklaamimüük Agne Astel-Rankla
Kujundus Mandariin OÜ, www.mandariin.ee

Varjupaiga vabatahtlik Mattias koos Pitsuga

Pildil on Võru varjupaiga vabatahtlik Mattias koos varjupaiga hoolealuse Pitsuga. Mattias tegelebki põhiliselt koertega – sööda-
joodab, jalutab, mängib ning koolitab. Loomad on Mattias
südames olulisel kohal, sest lisaks varjupaiga asukate abistamisele,
õpib ta hetkel ka loomaarsti abilise erialal. "Peale mõnda päeva
eemalolekut on kuulda ja näha koerte kehakeeles küsimust – kus
sa oled olnud ning mida põnevat me täna teha saame? Ka see on
minu jaoks motivatsioon. Aga kõige enam motivatsiooni saan siis,
kui varjupaika tulevad uued koerad ja on aeg nendega tutvuda
ning avastada nende erinevad potentsiaalid," selgitab aktiivne
vabatahtlik.

PetCity lemmikloomakeskus ootab sinu lemmikut

LOOMAKLIINIK

PetCity loomakliinikus on teretulnud kõik lemmikud! Meil on professionaalne meeskond ja moodne aparatuur, mis võimaldab pakkuda kõrgharjumatel ravi- ja laboriteenust.

KAUPLUS JA E-POOD

PetCity lemmikloomakauplusest leiad kõik vajaliku ühest kohast! Külasta ka meie e-poodi **www.petcity.ee**

PetCity lemmikloomakeskustes kehtib Apotheka lojaalusprogramm. Kasuta kliendikaarti, teeni ja kuluta a-rahaga **Apothekas, PetCitys** või **Apotheka Beautys**.

GROOMING

Oma lemmiku karva saad läikima lüüa Petcity groominghooldussalongis! Pakume teenuseid küünelõikusest täishoolduseni ning mugavat isepesu võimalust.

KINDLUSTUS

Kindlustada saab Eestis elavaid koeri ja kasse.

PetCity lemmikloomakindlustust on võimalik sõlmida PetCity kauplustes ja loomakliinikutes.

» petcity.ee

Leia lähim PetCity
lemmikloomakeskus

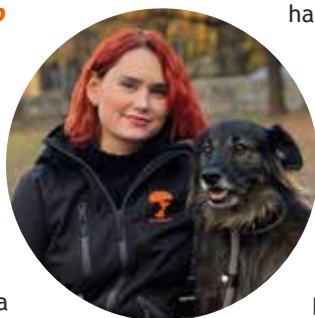

Rutiinivaba varjupaigatöö

Varjupaigatöötajana ütleme ikka, et ega meie tööd tehes kunagi igav ei hakka! Ja see vastab täielikult tõele. Töökuulutuses märgitud punkt, et tegemist on maailma kõige rutiinivabama tööga, ei ole niisama suusoojaks öeldud. Hommikul tööle tulles ei tea me kunagi päris täpselt, mis saama hakkab – kas tuleb rahulik tööpäev või äkki saabub meie hoole alla korraga 94 koera (mis juhtus 2021. aasta detsembrikuus). Viimase poolaasta erilised juhtumid toob teieni kommunikatsiooni- ja annetuste kogumise juht Anni Anete Mõisamaa.

35 kassi Pärnumaalt

Aprillikuus päästeti ühest Pärnumaa korterist 28 kassi. Põllumajandus- ja toiduameti sõnul oli loomapi-

daja korterisse sisenedes tunda tugevat haisu, korteri põrand oli väljaheidetega määrdunud ning oli alust arvata, et kassid olid pikemaks ajaks omapead jäetud. Kuna loomade elu ja tervis olid ohus, võõrandas PTA nad omanikult ning võtsime nad enda loomade heaolu keskuse hoole alla.

Saabumise hetkel olid kassid ärevad ja kartlikud, kuid aja möödudes on nad tasapisi uue koha ning meie inimestega harjunud. Kasside nahka katsid haavad ja kärnad ning pea kõigil neist olid hambaprobleemid, millele ei ole õigeaegselt tähelepanu pööratud. Kasside ravi ja veterinaarprotseduuride peale kulus ligi 10 000 eurot ning tänu lahketele annetajatele said kassid vajaliku abi. Mõned kassid olid ka tiined ning poegisid loomade heaolu keskuses. Koos poegade on

päästetud kasse kokku 35. Hetkeseisuga oleme 12 kassile leidnud uued head kodud. 22 ootavad veel meie hoole all maailma parimat kodu!

6 koera ettevõtte territooriumilt

Maikuus saabus meie Tallinna varjupaika kuus koera, kes viibisid ettevõtte territooriumil, kus nende ainsaks eesmärgiks oli vara valvata. Tänapäeval, mil on olemas kõiksugu võimalused, ei tohiks ühtki looma kasutada valvesüsteemina. Põllumajandus- ja toiduameti sõnul veetsid koerad oma päevad ettevõtte territooriumil lühikese keti külge aheldatuna lauspäikese käes. Neil puudus ka ligipääs joogiveele.

Kuna koerad ei olnud väga palju inimesega kokku puutunud ega sotsialiseerida saanud, võtsime esmalt varjupaigas selle töö ette. Algul pelgasid nad varjupaigatöötajaid väga, kuid iga päevaga muutusid aina julgemaks ja usaldus kasvas. Nüüdseks on neist saa-

nud mõnusad ja sotsiaalsed seltsilised. Neist kolm on leidnud uue kodu ning kolm on hetkel veel varjupaiga hoole all seda õiget inimest ootamas.

26 koera kutsikavabrikust

Juunikuus võtsid meie Viljandi ja Tallinna varjupaigad vastu kokku 26 tšau-tšau laadset koera, kes olid samuti vastutustundetu loomapidaja käest päästetud ja kes paraku saabusid meie hoole alla väga kehvast seisusest. Tegemist oli ebaseadusliku kutsikavabrikuga.

Varjupaika saabudes olid koerte silmad põletikus ja mädased, pooltel koertel oli laukeerd, mis vajab opereerimist; osadel koertel oli kõrvas tõsine pärmseene infektsioon; nende hambad olid väga kehvast seisusest ja põletikulised; kõik koerad vajasid karva- ja nahahoolust.

Lisaks tõsistele tervisemuredele rääkis halvast kohtlemisest ka nende käitumine - enamik koertest olid inimpelglikud, mõned neist isegi hirmust ajendatuna agressiivse käitumisega. Nii meie veterinaaritiim kui ka teised töötajad-vabatahtlikud asusid aktiivselt tööle selle nimel, et koerad saaksid valu- ja stressivabaks ning lõ-

puks ometi võimaluse uuele, heale elule. Artikli kirjutamise hetkel on kuus neist juba võtnud ette kodutee, ülejäänud 20 koera on meie hoole all ja veel ootavad päris enda inimest.

17+13 kassi väiksest Mustamäe korterist

Aprillikuus tõime koostöös munitisipaalpolitseiga ühest Mustamäe korterist väga halvatest tingimustest ära

17 kassi. Kassid paljunesid omavahel ja nende arvukus oli tõusnud niivõrd suureks, et loomapidaja

ei saanud nendega omal jõul hakkama. Küsimusele, kuidas naine nii palju kasse sai, kõlas vastuseks, et kassid lihtsalt siginesid. Enamikel kassidel olid parasiidid ja tugev silmapõletik.

Loomapidaja ei soovinud päästjaid enda korterisse sisse lasta ja lubas üle ukse kõik kassid meile üle anda. Täpset kasside arvu ei osanud naine isegi öelda.

Korterisse jäi loomapidaja sõnul kolm kassi, keda lihtsalt ei õnnestunud kätte saada. Juunikuus selgus aga tõsiasi, et kolme kassi asemel oli korterisse jäänud hoopis 13 kassi, kes elasid edasi väga halvades tingimustes. Seega koos eelneva päästetud seltskonnaga saabus Mustamäe korterist varjupaika 30 kassi. Nüüdseks on kõikidele kassidele tagatud vajalik veterinaarne abi ning nad on saanud endale puhtad ja turvalised tingimused. Mõned neist on juba ka jõudnud kolida uude koju!

Lisaks nendele varjupaika saabunud seltskondadele, tegeleme muidugi iga-päevaselt ka hulkuvate loomadega. Kui aga korraga saabub varjupaiga hoole alla näiteks mitukümmend looma, kellest enamikul ka terviseprobleemid, on mõistagi väljaminekud meie jaoks suured.

Aitäh kõikidele headele inimestele, kellele on need lood hinge läinud ja kelle abiga oleme suutnud efektiivselt aidata nii paljusid abivajajaid!

Kui ka Sina tunned, et soovid panustada annetades, siis kõik toetusvõimalused leiad siit: www.varjupaik.ee/toeta

SUUREPÄRANE VÕIMALUS!

Paberajakiri KÄPA ALL
postkasti TASUTA!

Kui sa oled meie igakuine püsitoetaja vähemalt 10 euroga, siis pane oma tellimissoov teeles: varjupaik.ee/toeta/andmed

või hakka meie püsitoetajaks: varjupaik.ee/toeta

Ajakiri "Käpa All" ilmub kolm korda aastas sponsorite abiga.

Meie SUVISED tegemised

Suved on meil küll tõised aga samas ka lõbusad. Ka sel suvel on toimunud palju põnevaid üritusi.

Suvepäevad

Juunikuu alguses tulime taas Varjupaikade MTÜ töötajate ja vabatahtlikega kokku, et pidada maha üks äge suvepäev. Inimesed saabusid üle Eesti erinevatest ilmakaartest ning päev oli mõnus ja väga meeleolukas. Üritus toimus Raplamaal looduskauis Kuusemäe talus. Kohalik pererahvas sai mõne aasta eest varjupaigast kalli pereliikme Sassu, kes on üks Mustvee koeravabrikust päästetu, ning tänutäheks pakuti meile lahkelt võimalust pidada suvepäev nende talus.

Suur-suur tänu kõikidele meie armsatele töötajatele ja vabatahtlikele selle suurepärase päeva eest! Tuhat tänu ka Kuusemäe talu lahkele pererahvale Margotile ja Raivole.

Kalamaja Päevad

Kalamaja päevadel tänava hiliskevadel osalesime juba teist aastat. Sel korral kutsus Teoteatri äge seltskond meid oma mõnusasse hoovi, et ka meie ning meie toetajad võiksid saada osa vahvatest Kalamaja päevadest. Teatri hoovis käis päeva jooksul tõeline melu - sai kuulata head muusikat, süüa maitsvat toitu ning kohtuda toredate ja loomasõbralike inimestega.

Umbes 80% Teoteatri inimestest on endal kodus loomad, kellest väga paljud võetud just varjupaigast, seega on tegemist ühe väga loomasõbraliku pundiga. Teatri liikmed olid Kalamaja päevadele üles pannud oma koduste loomade näituse, mille kõrvale tegime meie omalt poolt näituse loomadest, kes varjupaigas veel oma uut kodu ootavad. Loomapiltide näitus oli külastajate seas tõeline hitt, pilte vaadati pikalt ja huviga.

Veetsime ühe ääretult toreda päeva, kogusime loomade heaks annetusi ja saime tuttavaks nii paljude ägedate loomasõbralike inimestega. Suur-suur aitäh Teoteaterile meid kutsumast!

PetExpo

Esmakordselt leidis aset PetExpo ehk lemmikloomamess, kuhu ka meid osalema kutsuti. Toimus *match show* koertele, kassinäitus, tõugude tutvustused, erinevad loengud jne. Lisaks müüdi põnevat kaupa, mis lemmikloomaomanikele võiks huvi pakkuda.

Nagu ikka, olime meie kohal selleks, et koguda annetusi, müüa heategevusliku eesmärgiga tooteid ja kohtuda toredate inimestega. Suur rõõm on tõdeda, et paljud inimesed, kel juba on kodus loom, mõtlevad teistegi abivajajate peale ja soovivad anda omapoolse panuse ka varjupaigaloomade heaolusse.

Kuna lemmikloomamessile olid osalejad oodatud koos oma lemmikloomadega, siis suureks rõõmuks õnnestus meil kohtuda ka mõne meie endise asukaga!

See oli tore, meeleolukas ja positiivsetest emotsioonidest tulvil päev.

Maraton

Nagu juba traditsiooniks saanud, viisime ka sel suvel läbi 24-tunnise infomaratoni. Näitasime terve päeva jooksul blogivormis kõiki meie üksuste tegemisi ning juhtumeid sõnas ja pildis. Ettevõtmise eesmärk on tuua inimesed lähemale varjupaikade tegelikule maailmale, mis on täis armastust ja hoolt, aga ka murekohti ning eriskummalisi juhtumeid.

Tihti arvavad inimesed, et loomade varjupaiga töötajad tegelevad päev otsa vaid kassipoegade silitamisega. Tegutseme kaheksas piirkonnas üle Eesti, igapäevaselt tuleb ette põnevaid juhtumisi ja meie tööpäevad on kõike muud kui rutiinsed. Et purustada müüte ning tuua meie toetajad ja jälgijad lähemale meie tegemistele, otsustasime anda ülevaate ühest keskmisest tööpäevast meie mittetulundusühingus.

Vaieldamatult kõige populaarsemaks sissekandeks osutus seik sellest, kuidas ühe päeva jooksul läks koju kaks pimedat kassi - ja veel üheskoos! Üks armas pere oli otsustanud kodu pakuda kahele pimedale, kassikolooniast päästetud tegelasele. Lisaks tõime vaatajate-lugejate ette igapäevased askeldused nagu näiteks kasside ravimine, hukkunud loomade äratoomine tänavalt, kassipoegade püüdmine, telefonikõnedele vastamine, koerte jalutamine jne.

Purina ONE® Bifensis® toetab sinu kassi tervist ja tugevdab immuunsüsteemi

COAT & HAIRBALL

Karvkatte hoidmiseks ja karvapallide vastu

LIIGSE KARVAVAHETUSE
VÄHENEMINE

TERVEMA VÄLJANÄGEMISEGA
NAHK JA KAUNIS KARVKATE

KAHE NÄDALAGA
KAHEKORDISTUNUD KARVADE
ERALDUMINE SOOLESTIKUST

STERILCAT WEIGHT CONTROL

Steriliseeritud kassidele, kellel on kalduvus kaalutõusule

L-KARNITIIN AITAB TÕHUSALT
RASVU LÕHUSTADA

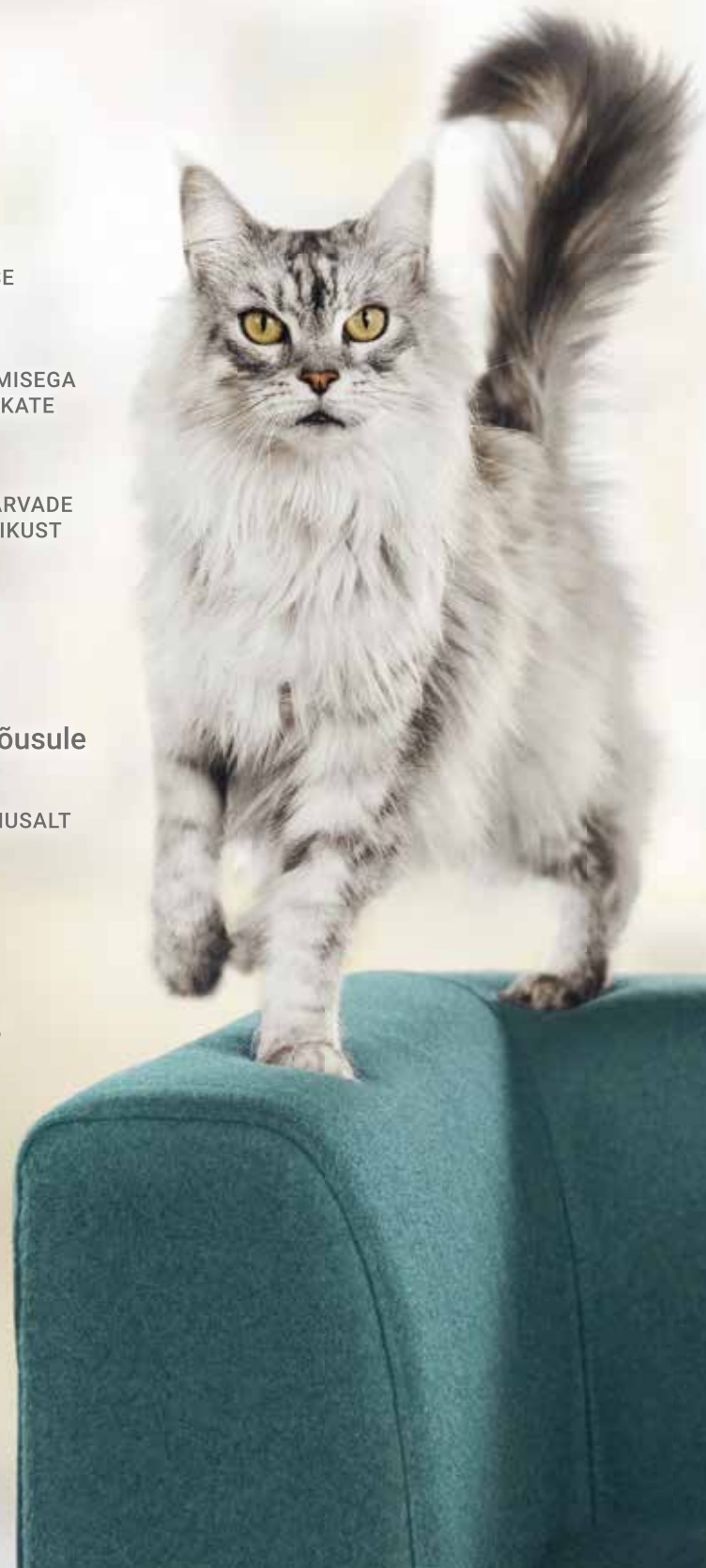

TERVE
KUSEELUNDKOND

100% MAITSENAUDING,
16% VÄHEM KALOREID

*Silmanähtavalt terve
nii täna kui ka homme*

Marika Algpeos:

“Teen unistuste tööd, sest saan loomi aidata”

“Olen alati olnud suur loomasõber ja aidanud loomi ka iseseisvalt. Juba siis, kui töötasin veel trammi-juhina, olin Eesti Loomakaitse Seltsi vabatahtlik ja tundsin, et soovin teha tööd, kus on võimalik tegeleda loomadega. Mulle meeldib minu töö loomade varjupaiga üldosakonnas ja tunnen, et kolleegid on sama-suguse mõttemaailmaga,” räägib Marika Algepos, kes töötab Varjupaikade MTÜ-s vabatahtlike koordinaatorina. Personiloo Marikast kirjutas ajakirja kaasautor Kaidi Koort.

Marika Algeposi sõnul sai tema teekond Varjupaikade MTÜ juurde alguse palju aastaid tagasi. “Tegelikult sattusin varjupaika tööle läbi tutvuse, sest teadsin mitmeid inimesi Eesti Loomakaitse Seltsi kaudu. Kui kuulsin, et Tallinnasse tuleb loomade varjupaik, siis olin väga rõõmus. Mõtlesin, et see võiks olla minu unistuste töökoht.”

Kassipoeg Õne

Marika räägib, et kõigepealt ta töötas Tallinna loomade varjupaigas administraatorina aastatel 2016-2017, seejärel oli varjupaigast eemal ja kolm aastat tagasi sai temast taas Varjupaikade MTÜ töötaja. “Mulle meenuvad administraatoritöö ajast Tallinna loomade varjupaigas esimesena mõned loomad. Näiteks kolmevärviline kassipoeg Õne, kes oli esimene loom äsja avatud Tallinna varjupaigas. Töötajatega koos panime kassipojale sellise nime, et ka varjupaigal oleks õne ja edu. Tallinna loomade varjupaigas on aastatega palju muutunud. Kõik on läinud hästi süsteemseks ja ikka paremuse poole.”

Suure südamega vabatahtlikud

Marika töötab hetkel loomade varjupaiga üldosakonnas täiskohaga vabatahtlike koordinaatorina. Tema peamised tööülesanded on uute vabatahtlike leidmine, suunamine ning koolitamine. Marika tegeleb ka vabatahtlikele mõeldud ürituste ja koolituste korraldamisega. “Mulle meeldib inimestega suhelda, jagada oma tead-

mi, et selle kõige abil aidata loomi. Pean oluliseks, et vabatahtlikud tunneksid ennast hästi ja meeskonnaliikmena. Vabatahtlikud on väga suure südamega inimesed.”

Marika tööülesanne on lisaks vabatahtlike leidmisele ka hoiukodude koordinaatoriks olemine ja kodude otsimine probleemsetele või haigetele loomadele, mida ta ise peab raskeks tööks, sest selles on palju muresid.

Põnev töö loomakliinikus

Marika toimetab liskas varjupaigale ka PetCity kiirabi loomakliinikus, kus ta töötab väikese koormusega, enamasti nädalas korra. “Loomakliinikus on töötempo väga kiire ja telefon heliseb kogu aeg. Töö on huvitav ja saab hästi palju uusi teadmisi. Olen õppinud tegema loomade tervise triaazi - tervisliku seisundi hindamist, kas loom peab kohe abi saama või kannatab abiga veidi oodata. Tänu loomakliiniku tööle tean rohkem loomatoitude ja ravimite kohta. Minu jaoks on see kõik väga oluline info, mida saan jagada ka teistega.”

Marika lisab, et PetCity usaldas tal ühe koolituse korraldamise ja tal on võimalus ennast proovile panna koolitajana. “Pakun näriliste ja küülikute pidamise veebipõhist individuaalkonsultatsiooni. Koolitusel saab teada näriliste ja küülikute pidamistingimuste kohta ja teadmisi, kuidas pisinärilisi toita ning hooldada.”

Marika sõnul on ta saanud võimaluse töötada just seal, kuhu on soovitud tööle asuda ja viimastel aastatel on kõik tööd seotud loomadega, mis on tema jaoks eriti oluline. “Olen töötanud ka PetCity loomapoos, kus käin mõnikord vajaduse korral endiselt abis. Ainult loomaaias pole veel töötanud,” naerab ta.

Marika arvates jõuab ta mitmes kohas töötada ja palju teha, sest on hea ajaplaneerija. “Aga kui teed tööd, mis sulle tõesti meeldib, siis ei ole see ju liigne koormus. Mulle meeldib teha kõike, mida ma teen ja ma ei tunne, et see oleks minu jaoks väsitav.”

Varjupaikade MTÜ Marikast

Marika on suur loomasõber ja abiline kõigile, nii väikestele kui ka suurtele neljajalgsetele. Tänu aastatepikkusele loomade aitamise kogemusele on tal palju erinevaid olulisi teadmisi ja oskusi oma valdkonnas ning ta jagab neid meelsasti ka teistega. Ikka loomade aitamise nimel!

Marika on suurepärase suhtleja, kes on loonud tihedad sidemed meie hoiukodudega ja on nende jaoks alati kättesaadav, ükskõik mis kellaaeg ka poleks. Tema pühendumus ja kättesaadavus 24/7 annavad kindluse, et loomade heaolu on alati parimates kätes. Marika on alati rõõmsameelne ja positiivse suhtumisega inimene.

Vabatahtlik Eesti Loomakaitse Seltsis

Liskas palgatööle tegeleb Marika vabatahtliku tööga Eesti Loomakaitse Seltsis ja on olnud vabatahtlik juba üksteist aastat. “Ma teen Eesti Loomakaitse Seltsis erinevaid töid. Näiteks vastan venekeelsetele kõnedele ja käin intervjuusid andmas meediaväljaannetele, kui on vaja vene keeles rääkida. Veel tõlgin tekste eesti keelest vene keelde ja vajaduse korral käin kontrollkäike tegemas. Pakun hoiukodu erinevatele

loomadele ja osalen üritustel. Töötasin Eesti Loomakaitse Seltsis neli kuud hädajuhtumite juhina, ka selline kogemus on mul olemas.”

Hoiukodu 200 loomale

Marika räägib, et ta on hoiukodu pakkunud väga paljudele loomadele ja lindudele nii Eesti Loomakaitse Seltsi kaudu kui ka iseseisvalt. “Ma arvan, et olen hoiukodu pakkunud kuskil kahesajale loomale. Minu juures on olnud küülikud, merisead, rotid, deegud, lembelinnud, viirpapagoid, kassid, koerad, kassipojad, liivahiired, tšintšiljad, tuvi, varesepoeg, oravapoeg ja kilpkonn. Varesepoja leidsin linnaliinibussist, viisin koju ja andsin edasi Eesti Metsloomahingule.”

Vahvad loomad kodus

Marika on ise ka loomaomanik. Ta pakub kodu kahele koerale, kassile ja hiirtele. “Ühe koera nimi on Jenny, ta on ainuke minu ostetud loom. Teine koer on Nunnu ja ta on võetud varjupaigast. Mina olen selline inimene, kes ei saa elada koerata. Veel on kodus üks musta värvi kass nimega Pitsu, kes tuli minu juurde Cats Help MTÜ kaudu. Pitsu on maailma parim kass. Olen loomaomanik samuti kahele hiirele, kes tulid Eesti Loomakaitse Seltsi kaudu ning on nimetud,” tutvustab Marika oma koduloomi.

Ta lisab, et tema süda kuulub merisigadele, keda peab oma lemmikuteks. Hetkel Marikal kodus ühtegi merisiga ei ole. “Kui minu tütar oli väike, siis võtsime koju ühe meriseapoisi, kes oli hästi julge, võlus mind ära ja hakkas mulle väga meeldima. Merisead on kaitsetud, neil on hästi armas pilk. Nad on loomad, kes ei kriimusta ega hammusta. Me lõime sõpradega isegi merisigade omanike klubi, mis enam ei tegutse, aga armastus merisigade vastu on ikka alles jäänud.”

Lisaks palgatööle ja vabatahtlikutegevusele leiab Marika aega ka hobide jaoks. “Kõige olulisem hobi minu jaoks on kindlasti käsitöö. Mulle meeldib kassidele pesasid valmistada, kududa, heegeldada. Aga veel meeldib mulle ka valmistada torte ja neid kaunistada. Lemmiktordid on kindlasti vahukoore ja martsipaniga. Hea meelega mängin klaverit ja loen raamatuid. Loomulikult meeldib reisida ja veeta aega looduses.”

VARJUPAIKADE MTÜ

OLEN KÄPA ALL

Ostes Varjupaikade MTÜ tooteid aitad hüljatud loomi

Soeta meie heategevuslikust e-poest "Olen käpa all" toetajamärgisega tooteid ja näita, et hoolid loomadest!

Valikus on dressipluusid, T-särgid, sokid, nokamütsid ja palju muud huvitavat.

Tutvu kogu tootevalikuga:

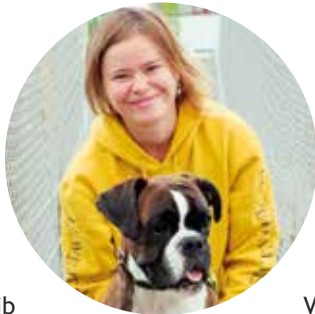
► pood.varjupaik.ee

Koeraga jalutamine – tugevõõrn side ja parem tervis

Koeraga jalutamise peamised positiivsed mõjud on järgmised: stressitase väheneb, füüsiline vorm paraneb, lihased arenevad, süda saab koormust. Lisaks eelnevatele punktidele aitab jalutamine parandada ka koera ja omaniku omavahelist sidet. Koeraga jalutamist kirjutab Laura Koit-saar Sabalipu OÜ-st.

Teadlik koera jalutamine on see, kui inimene viib koera tema tavapäraselt territooriumilt (aed, korter vms) välja ja jalutab koeraga tungivalt soovitatavalt rihmastatult. Teadliku jalutamise puhul peaks omanik (või jalutaja) oskama koera kehakeelt lugeda, et ära hoida õnnetusi. Näiteks peaks teistest koertest tänavatel möödudes valima piisava distantsi, et koeral oleks mugav. Kui tegemist on kellegi või millegi peale reageeriva koeraga, siis on mõistlik ärrititest suurema kaarega mööda käia ja maiuste või mänguasjaga koera tähelepanu endal (või vähemalt ärrititest eemal) hoida. Omanik peaks ise oma koera piisavalt hästi teadma selleks, et mõista, mis tema koera keerulistes olukordades motiveerib. Teadmatu

koerajalutamine võib koera ärrititele reageerimist süvendada. Mida rohkem on koer saanud mingile ärritile reageerida, seda keerulisem on seda käitumist parandada.

Igas vanuses koer tahab jalutamist

Jalutamine on koera üks väga oluline koera põhivajadus. Mida noorema koeraga on tegemist, seda suurem on koera füüsiline aktiivsus.

Vana koer ei jaksa enam nii palju jalutada kui noor koer. Ka vana koeraga peab kindlasti käima jalutamast, sest see hoiab koera liigesed liikuvatena, hoiab lihastes toonust ning hoiab ära lihaste kõhetumist. Lihaste kõhetumine on vanadel koertel kõige suurem probleem, mis kaasneb sellega, kui nad ei liigu. Iga koeraomanik peab jalutamist enda koera vajaduste ja eripäradega ning kohandama jalutuskäike vastavalt enda koerale. Koer ei ole mõeldud mitte mingis vanuses lihtsalt aianurgas, aedikus või

Mida rohkem on noor koer näinud ja kogunud positiivses mõttes erinevaid asju, seda väiksem on tõenäosus, et koer vanemas eas hakkab millegi peale reageerima.

ketis olemiseks. Noore koera ja kutsikaga on oluline jalutada ka sellepärast, et tutvustada koerale positiivses võtmes erinevaid kohti, inimesi ning olukordi. Mida rohkem on noor koer näinud ja kogunud positiivses mõttes erinevaid asju, seda väiksem on tõenäosus, et koer vanemas eas hakkab millegi peale reageerima.

Füüsiline aktiivsus sõltub koeratõust

näiteks Siberi husky'd ja Alaska lamuudid tahavad väga palju liikuda, sest nad on aretatud pikal distantsil kelku vedama. Hea füüsilise tervisega kelgukoerad võiksid liikuda umbes 10 km igapäevaselt. Prantsuse bulldog ja chihuahua on sellised koeratõud, kes ei vaja eriti palju jalutamist ja tegelemist, sest nad ei ole aretatud füüsiliselt nii aktiivseteks. Keskmise füüsilise aktiivsusega koeratõud on näiteks kuldne retriiver ja labrador. Kui inimene endale koera valib, siis on väga oluline teha eeltööd koeratõu kohta, keda tahetakse võtta. Koera ja inimese aktiivsustasemed peavad klappima, sest muidu on nii koeral kui ka inimesel keeruline koos

elada. Aktiivse eluviisiga inimesele, kes liigub palju ja teeb sporti, sobivad väga hästi kõrge aktiivsustasemega koerad. Laisema eluviisiga inimene peaks endale võtma madala aktiivsustasemega koera. Ainult välimuse järgi koera võtmine on väga halb mõte. Samuti võiks inimene enne koera võtmist vaadata pikemas perspektiivis enda eluplaani läbi: kas ja kui palju on koeraga tegelemiseks ühes päevas aega, kas töötatakse kodus või on pikad tööpäevad kodust kaugel ning võimalikud välislähetused (kes siis koeraga tegelema hakkaks), miks inimene endale koera tahab (ainult seltsiliseks koera võtmine ei pruugi olla kõige parem idee), kas on enda kodu või üürikodu, kas on plaanis lähima kümne aasta jooksul kolida (kuidas seda siis koeraga korraldada ja kuidas koer sellega hakkama saaks), kui palju vaba raha koera jaoks oleks.

Jalutuskäigu pikkus oleneb peamiselt koera vanusest, tõust ja tervises seisundist. Minimaalselt võiks täiskasvanud terve koeraga jalutada 60 minutit ühes päevas korraga. Mida kõrgem on koera energiatase, seda kauem peaks koeraga jalutama. Väga hea oleks, kui korteris elav terve keskmise aktiivsustasemega koer saaks vähemalt kolm korda päevas jalutada, kaks jalutuskäiku võiks olla siis minimaalselt 30 minutit ja üks jalutuskäik minimaalselt 60 minutit. Aias elav terve keskmise aktiivsustasemega koer võiks käia minimaalselt ühe korra päevas vähemalt 60-minutilise jalutuskäigul. Jalutuskäigu ajal ei pea ainult jalutama, vaid võib koeraga teha erinevaid harjutusi ja õpetada koerale ka uusi trikke. Nii inimesed kui ka koerad vajavad lisaks füüsilisele aktiivsusele ka vaimset aktiivsust. Kui näiteks aktiivsemad koeratõud vaimset stimulatsiooni ei saa, siis võivad nad suurema tõenäosusega kodus pahanust tegema hakata.

Nuusutamine rahustab koera ning kulutab energiat

Koerad saavad enamiku informatsiooni nuusutades, seega koerad elavad lõhnade maailmas. Koerad tunnevad lõhnu peaaegu 100 000 korda paremini kui inimesed. Koerad tunnevad lõhnasid ka mõlema ninasõõrmega eraldi ning tänu sellele suudab koer täpselt kindlaks teha, kust talle huvipakkuv lõhn tuleb. Hagijatel on haistmismeel kõikidest tõugudest kõige paremini välja arenenud. Lühikese koonuga koerad,

näiteks bokserid ja prantsuse buldogid, ei tunne enda koonu eripärade tõttu niivõrd hästi lõhna kui pika koonuga koerad.

Jalutamine on koera jaoks põnevam, kui koer saab uusi lõhnasid nuusutada ja inimene ei kiirusta kogu aeg koera tagant, kui koer mingit lõhna nuusutab. Kui koer jääb mingit kohta liiga kauaks nuuskima, siis on okei koer sealt ära kutsuda, aga koertele peab andma võimaluse ka jalutuskäikudel nuuskida! Uute lõhnade nuusutamine ka väsitab koera aju. Seega võiks koeraga kodu lähedal jalutamas käies samuti valida väga erinevaid trajektoore, kus liikuda, sest kogu aeg samades kohtades jalutamine ei ole koera jaoks enam nii põnev. Ka inimesel endal on lõpuks tüütu ainult samu jalutusringe teha.

Tänu sellele, et koertel on väga hästi välja arenenud lõhnataju, suudavad nad ka inimese emotsioone tunda. Kui inimene tunneb näiteks hirmu, siis eritab inimese organism kindla lõhnaga feromooni, mida koerad haistavad. Seega on oluline, et inimene oleks koeraga jalutades rahulik ja positiivselt häälestatud. Tallinna kesklinnas elavatel koeraomanikel soovitatakse käia koeraga palju linnast väljas metsades ja matkarakadadel, sest linnaruum ei ole tegelikult koertele loomulik keskkond, kus elada.

Koerad tunnevad ennast kõige mugavamalt ja paremini looduses

Samuti ei ole metsades koerte jaoks nii palju müra, inimesi, teisi

koeri ja muid ärriteid. Ka koerte kuulmine on inimeste kuulmisest parem. Juhul kui koeraomanikul ei ole endal võimalik mingitel põhjustel koeraga jalutamas käia, siis võib koeraomanik palgata endale näiteks koerajalutaja. See teenus on pigem levinud suuremates linnades ja nende vahetus läheduses.

Aias elavad koerad, ketikoerad ja aedikutes elavad koerad ei liigu piisavalt ning see võib tekitada koertel mäsandust, igavust, vähesest liikumisest tingitud ülekaalusust ning probleeme lihaste ja liigestega. Samuti on suurem tõenäosus, et koerad, kellega ei jalutata, hakkavad endale ise tegevust välja mõtlema, näiteks hakkavad aias põgenema, lillepeenraid kaevama vms. Koer oma aias iseseisvalt tegelikult eriti ei jaluta ega jookse. On oluline, et inimene ka aias elava koeraga mängiks ja koduaiast väljaspool jalutamas käiks. Samuti pole koera jaoks 24/7 ainult aias olemine huvitav, sest aias on kogu aeg samad lõhnad ning koer ei saa vaimset stimulatsiooni. Aias väljas on koerte jaoks lõhnade poolst täiesti teine maailm.

Kokkuvõtteks võib öelda, et koera võtmine peab olema väga hoolikalt kaalutletud otsus, kusjuures otsuse tegemisel tuleb mõelda paljude erinevate aspektide peale. Iga koeraomanik peaks ideaalis igapäevaselt jalutuskäike tehes lähtuma enda koera vajadustest. Koera eluiga võrreldes inimese elueaga on väga lühike ja

Kas teadsid, et...

Sabalipu OÜ tegeleb koerte jalutamise, hooldmise ning massaažiteenuse pakkumisega nii koertele kui ka hobustele. Lisaks eelpool nimetatule on kogemusi ja saan hakkama ka kasside eest hoolitsemisel. Ettevõtte eesmärgiks on pakkuda professionaalset ning individuaalset lähenemist igale loomale, sest iga loom on väärtuslik. Sabalipu OÜ tegutseb peamiselt Tartumaal ja Lõuna-Eestis, aga kokkuleppel ka üle Eesti.

inimeste poolt on igati aus pakkuda koertele parimat võimalikku elukvaliteeti. Selleks, et pakkuda koerale head elukvaliteeti, tuleb käia koeraga jalutamas vastavalt koera energiataemele ja pakkuda koerale vaimset stimulatsiooni ka läbi mängu ja erinevate trikkide ning käskluste.

Tervislik toiduvalik teie lemmikutele

Teraviljavabad rohkelt värsket liha sisaldavad kuivtoidud ja konservid

Otse koju kätte > www.kuivtoit.ee

Öko lugu – armastuse, hoolitsuse ja koostöö jõud

*Öko on Varjupaikade MTÜ endine hoolealune, kes võttis 2020. aastal ette kodutee. Koer oli õnnega koos, kuna uued omanikud pakkusid talle parimat kodu ja neljajalgset pereliiget on kõik need aastad ümbritsenud vaid armastus ja parim hoolitsus. Kahjuks tabas koera ja tema perekonda kevadel ootamatu õnnetus – siiani laitmatult terve olnud Öko haigestus väga järsku. Öko loo pani kirja **Anni Anete Mõisamaa**.*

Üsna pea avastati Ökol väga tugev soolestiku põletik ning koer oli kliinikus ravil mitu nädalat. Olles mõnda aega kliinikus olnud, võeti vastu otsus, et koer vajab operatsiooni. Öko sapipõis oli rebenenud ja happelised vedelikud olid sattunud organismi. Operatsiooni käigus eemaldati sapipõis ja puhastati soolestik.

Pärast operatsiooni paranes koera seisund ajutiselt, ta sõi esimest korda kahe nädala jooksul iseseisvalt ja anti lausa lootust, et koer saab peagi

koju. Siis selgus aga tõsiasi, et peale dreeni eemaldamist tõsis taas palavik ja koju koer ei saanudki. Ökol oli tekkinud kõhukelme põletik ning seetõttu alustati antibiootikumikuuriga ja ta pidi mõned päevad veel veterinaari järelvalve all veetma.

Öko imeline taastumine

Peagi otsustati, et kodune keskkond võib aidata vähendada Öko stressitaset ja soodustada paranemist. Kuigi koer oli veel mõnda aega sundtoitmisel ja tema enesetunne oli halb, märkasid omanikud juba peagi mõningaid julgustavaid paranemise märke. Koer hakkas reageerima helidele, haukuma majast mööda sõitnud prügiauto peale ja liputama vaikselt saba, kui kuulis sõna „maius”. Need olid väikesed, kuid olulised sammud tema taastumisel, mille üle Öko pere väga rõõ-

Looma uude koju saates anname nii loomale kui ka omanikule lubaduse, et jagame vastutust ja ootamatuste korral toetame nii, kuidas meie võimuses.

mustas. Koera intensiivne ravirežiim jätkus kodus, hõlmates mitmeid erinevaid antibiootikume ja mõningaid lisaravimeid, mida tuli manustada 3-4 korda päevas. Öko omanikud võtsid töölt puhkepäevi, et tagada koera jaoks pidev jälgimine ja hoolitsus.

Jagatud vastutus

Andes meie juurest uude koju minevatele loomadele lubaduse, aitame kaasa sellele, et varjupaigast võetud lemmik saaks jääda armastavasse koju ka siis, kui ta vajab ravi, mille jaoks perel ei pruugi raha olla.

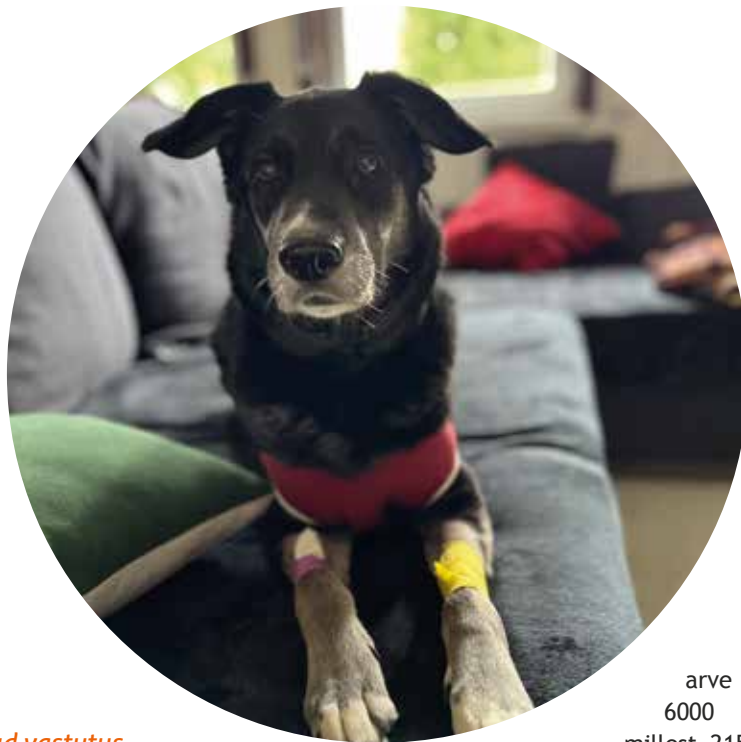
Idee tekkis seoses ühe 2014. aasta juhtumiga, kus Pärnu maakonnas elava Kaimo 6-aastane hundikoer Rex, kelle ta kaks aastat varjupaigast võttis, üle kivihunniku joostes raske jalatrauma sai. Diagnoosiks oli tagumise jala põlve ristideme täielik rebend ning päästva operatsiooni hinnaks oli umbes 1000 eurot. Kui Kaimo, kes oli töötuks jäänud ja kelle sissetulek oli 170 eurot, pisarates meie juurde tuli, siis oli ta sisuliselt juba lootuse kaotanud. Ehitusmehena maakonnakeskusest kaugel elades oli keeruline uut tööd leida ja operatsiooni eest makstav summa tema jaoks peadpöörítavalt suur. Kuna tal ei olnud piisavat sissetulekut, siis ei antud talle ka laenu.

Pöördusime läbi sotsiaalmeedia loomasõprade poole, kelle heatahtlikkuse toel kogusime kokku uskumatu summa – üle 4500 euro! See lugu läks varjupaiga sõprade hinge, omapoolse annetuse saatis meie kaudu tervelt 471 inimest ning peale sama aasta 11. märtsil toimunud operatsiooni taastus Rex kenasti.

Kuna annetused ületasid meie ootuseid ja Rexi operatsiooniks vajamineva rahasumma, otsustasime allesjäänud 3500 euro toel panna aluse fondile, et ka teised hättasattunud varjupaigast võetud looma omanikud, kes näitavad üles samasugust pühendumust nagu Kaimo, saaksid vajadusel oma loomale ravi võimaldada.

Varjupaikade MTÜ annetuskontole on oodatud kõik annetused samasuguste juhtumite puhul loomaomanikele abi andmiseks
SEB: EE561010220068203017

Aitäh!

Jagatud vastutus

Looma uude koju saates anname nii loomale kui ka omanikule lubaduse, et jagame vastutust ja ootamatuste korral toetame nii, kuidas meie võimuses. Kui Öko omanikud said kergendatult ohata, kuna koera tervis oli minemas aina paremuse poole, siis väga suurt muret tekitas samal ajal aga teine probleem - tasumist ootas väga kõrgeks kasvanud raviarve. Kuna Öko omanike majanduslikud võimalused olid piiratud, siis andsime neile lubaduse, et püüame omalt poolt aidata nii nagu meie võimuses. Kliiniku-

arve ulatus 6000 euroni, millest 2150 eurot said omanikud ise tasuda. Rääkisime Öko loo meie armastele toetajatele ja vähem kui nädalaga oli ülejäänud vajaminev summa ehk 3850 eurot koos!

Artikli kirjutamise hetkel on koera ootamatust tervisemurest möödas neli kuud ja omanike sõnul on Öko taas nagu tema ise - aktiivne, krapsakas ja vahva koer!

Varjupaikade MTÜ meeskond, Öko ja tema perekond tänavad südamest kõiki, kes ulatasid koerale abikäe!

TOORTOIDU JÕUD KRÕBINATE MUGAVUSEGA!

Õrnalt õhkuivatatud ja kõrge kvaliteediga koostisosadest valmistatud Pala tagab teie koerale kõik vajalikud toitained. Lihtne ja mugav - täiuslik igapäevaseks toiduks, maitsvaks maiuspalaks või mugavaks reisitoiduks.

Säästa 15% koodiga: **VARJUPAIK8**

(kehtib kuni 31. detsember 2024)

www.palapets.com

Varjupaik – uute alguste kodu

Oma töös puutun palju kokku inimestega. Kui värban uusi vabatahtlikke või võtan varjupaigas vastu külaliste gruppe, suhtleme palju ka varjupaiga töö teemadel. Ja päris tihti juhtun kuulma sellist lauset: "Mina ei suudaks varjupaigas töötada/ vabatahtlik olla. Mul on nii kahju loomadest." Tihti võib loomade varjupaik tunda kurb koht, sest inimesed kardavad, et näevad varjupaigas õnnetu loomi, kes meelega ja ahastuses oma uut võimalust ootavad. Sel teemal arutleb Varjupaikade MTÜ vabatahtlike koordinaator Marika Algepos.

Varjupaikades näeme tõesti palju kurbust. Küll aga ei ole see kurbus seotud varjupaiga endaga. Päris tihti satuvad varjupaikadesse loomad väga halvast seisust. Kassid, kes on elanud suurtes kolooniates; erinevad väärkoheldud, hüljatud, kodutud, haiged ja vigastatud loomad. Kõik see halb, mida nad kogunud on, juhtus nendega enne varjupaika sattumist. Tänaval, kutsika- ja kassipojavabrikutes, hooletu omaniku

juures peavad nad nälgima, põdema haigusi ja üksindust, kannatama valu ja hirmu. Seal on nad halvast seisust ja abita ning just seal on nende elu ja tervis ohus.

Täpselt sellist kurba ja karmi tänavakassi elu elas näiteks **Tallinna varjupaiga hoolealune Kenzo (fotol üleval paremal)**, kes pidi iga päev võitlema oma elu ja toidu eest 17-pealises kassikoloonias. Külmetas, nälgis ja kakles teiste kassidega, mille tulemuseks oli ühe silma kaotamine. Siis aga sattus ta varjupaika, sai abi ja nüüd naudib elu oma uues kodus, õnnelik ja rahul.

Tänavakasside ohud

Kevadest sügiseni on varjupaikades nn kassipojahooaeg. Kassipoegi tuuakse varjupaika pööningutelt, keldritest, kuuridest, tänavatelt, ehitusplatsidelt jne. Väga tihti on nad parasiitide täis, haiged, mädanevate silmadega. Varju-

paigas ravitakse nad terveks ja leitakse neile uued hoolivad kodud.

Tänavatel ohustavad lemmikloomi väga mitmed tegurid. Üks nendest on kindlasti tihe liiklus. Väga paljud koduta, aga ka kodused kassid, kes on nn "vabakäigul", jäävad auto alla või saavad autolt löögi ning nad tuuakse varjupaika vigastatuna. Jällegi varjupaiga arstid tõttavad appi ja ravivad looma terveks, kui see vähegi võimalik on, või vabastavad looma kannatustest, kui loomal pole lootust elamisväärsel tulevikule ja teda enam kuidagi aidata ei saa.

Endine Valga varjupaiga hoolealune kass Liana oli koos kaaskannatajaga öösel hulkunud sõiduteel või oli sinna meelega hüljatud. Kahjuks Liana sõbra jaoks lõppes kõik väga halvasti - ta jäi auto alla ja suri kohapeal. Liana aga sai autolt löögi ning autojuht aitas teda, nii sattus Liana varjupaika. Loomake sai vajalikku abi ning taastus kiiresti. See sõbralik ja armas kassike naudib nüüd elu oma uues hoolivas peres ja mugavas kodus. Ma ei taha isegi mõelda, mis oleks temast saanud, kui ta olekski jäänud sinna tee äärde ilma abita.

Me ei tea, mis juhtus **Meelisega**, kes toodi **Lääneranna vallast Pärnu varjupaika** osaliselt puuduva tagumise käpaga. Võib-olla jäi ka tema auto alla, võib-olla langes rebase ohvriks või juhtus temaga midagi muud. See ei ole enam oluline, kuna Meelisele osutati varjupaigas abi - tema katkine käpp sai amputeeritud. Meelis taastus hästi ning tänaseks naudib ta elu oma uues kodus.

Kui loom satub varjupaika, siis tehakse talle esmalt põhjalik tervisekontroll. Ta vabastatakse parasiitidest ja vajadusel osutatakse veterinaarset abi. Tihti juhtub nii, et loom näeb hea välja, väliseid vigastusi ei ole näha, kuid põhjalikumate uuringute käigus avastatakse varjatud tervisemured. Nii

Fotod: Annika Lepp, Varjupaikade MTJ

juhtus näiteks **Mummi Mamaga (fotol all vasakul)**, kes leiti **Valga linna tänavalt**. Esmavaatlusel tundus, et temaga on kõik hästi, et lihtsalt ta ongi sellise vaikse ja rahuliku iseloomuga kass. Kuid põhjalikumal ülevaatusel selgus tõsiasi - kassil oli seisma jäänud tiinus ning tema sees oli juba mumifitseerunud kassipoeg. Mama steriliseeriti, tema eest hoolitseti ja peagi leidis ta endale uue hea kodu.

Varjupaigas luuakse loomadele võimalikult mugavad elutingimused

Loom saab pehme pesa, mida ehk pole kunagi varem elus näinud, ta on soojas, tema ees on

toiduga täidetud söögikauss ja värske veega täidetud veekauss. Toidu eest ei pea enam võitlema. Sellest hetkest, kui loom jõuab varjupaika, on ta kaitstud, hoolitsetud, ta saab endale uue võimaluse ning kõik see halb ja kurb, mis temaga juhtunud, on jäänud minevikku.

Päris tihti tuuakse varjupaika loomi Põllumajandus- ja toiduameti kaudu. Need on halbade tingimustest ära toodud ja omanikult võõrandatud loomad. Varjupaigas pakutav on nende jaoks lausa luksuslik, võrreldes tingimustega, milles nad on elanud võib-olla pikki aastaid. Varjupaigas hakkavad nad tasapisi taas inimesi usaldama ning saavad uue võimaluse leida endale head omanikud ja elada normaalset lemmiklooma elu oma uues kodus, puhtas ja stressivabas keskkonnas. Viimasel ajal oleme aidanud mitmeid koeri ja kasse, kes on elanud kutsika- ja kassipojavabrikutes ja reeglina kõik need loomad on jõudnud varjupaika kehvast seisusest - neil on mitmed ravimata jäetud terviseprobleemid, halvas seisus karvastik, nad on sotsialiseerimata või tugevas stressis, nad ei usalda võõraid inimesi, kardavad kõiki ja kõike. Siis algab varjupaiga töötajatel ja vabatahtlikel pikk tööprotsess - loomad tuleb terveks ravida, korda teha, teostada kõik vajalikud protseduurid, õpetada neid taas inimesi usaldama. Vajadusel tõttavad appi ka meie toredad hoiukodud, kes võtavad loomi enda hoole alla sotsialiseerimise eesmärgil.

Koer Emma päästeti kohutavatest tingimustest ühest elamust, kus ta elas koos teiste kaaskannatajatega.

Haisev tuba, elu kitsas puuris, ravimata jäänud tervisemured - selline oli Emma ja tema sõprade elu enne varjupaika sattumist. Loomad toodi varjupaika, kus nad said kõikvõimalikku abi, tähelepanu ja ajutist peatuspaika. Täna saavad nad rõõmsat koeraelu oma hoolivas peres.

Varjupaikadest on läbi käinud ka paljud eksootilised loomad, kes on kas juhuslikult kodust välja pääsenud või teadlikult hüljatud ja kelle jaoks meie kliimas õues elamine võib osutuda saatuslikuks. Mitmed papagooid ja muud puurilinnud, väikenärilised ja isegi suhkruorav, kes on leidnud ajutist peatuspaika varjupaigas, ei peaks kindlasti tänaval pikemat aega vastu. Varjupaika sattumine päästab nende elu. Siin võimaldatakse neile head elutingimused ja õige toitumine, mis on eksootikute puhul ülioluline. Siin saavad nad turvaliselt oodata kas oma vana omanikku või leiavad endal uued kodud.

Stressivaba varjupaik

Jah, kindlasti võib varjupaik olla ka stressirohke koht looma jaoks, kes on uues tundmatus olukorras - teda ümbritsevad võõrad inimesed, uued lõhnad ja helid. Kuid see on ohutu koht. Varjupaikade MTÜ kõik varjupaigad on võtnud suuna stressivaba varjupaiga kontseptsiooni poole, mis tähendab, et hoolealuse stressitaset püütakse viia miinimumini. Ja just varjupaigas algab loomade uus, turvaline elu.

Seega julgen vastu vaielda väitele, et varjupaik on kurb koht. See on uute alguste koht. Ja mis saab olla parem, kui võtta osa selle uue alguse loomisest ning näha, kuidas loom taastub, hakkab uuesti inimesi usaldama, avab ennast inimestele ja lõpptulemusena leiab endale õige pere ja hea kodu. Puhas rõõm kõigile!

Kui Sina, hea lugeja, soovid olla osa sellest rõõmust, siis tule meile vabatahtlikuks! Aita muuta loomade elu paremaks, nad on seda väärt.

AITA TASAKAALUSTADA OMA KOERA SOOLESTIKU MIKROBIOOMI, ET HOIDA TEMA TERVIST IGA PÄEV

Kuivatatud suhkrupeedi viljaliha aitab tasakaalustada soolestiku mikrobioomi.

Sisaldab 70% loomset päritolu valku.

PURINA loomaarstide ja toitumisspetsialistide välja töötatud.

*Silmanähtavalt terve
nii täna kui ka homme*

Steriliseerimine – Sinu kassi tervise ja tänavakasside heaolu nimel

Tihti kuuleme kassiomanikke väitmas, et steriliseerimine on asjatu väljaminek. Tegelikuses on see aga väga oluline investeering nii enda kassi kui ka tänavakasside heaks. Varjupaikade MTÜ kommunikatsioonijuht Anni Anete Mõisamaa nendib, et kassipoja elu tänaval on väga raske, nende immuunsus nõrk ja seetõttu ei jää paraku kõik elama.

„Peaaegu kunagi ei ole ükski varjupaika saavub kassipoeg terve. Neid kimbutavad erinevad ohtlikud viirused, parasiidid, silmapõletik, erinevad traumad jne. Steriliseerimine/kastreerimine võib potentsiaalselt aidata ära hoida palju kannatusi,“ ütleb Mõisamaa.

„Kahjuks on Eestis see probleem jätkuvalt väga suur - seda näitab igakevadine nn kassipojahooaeg, mil varjupaikadesse saabub rekordarv kasse.“

Kui tavalisel ajal hoolitseb Varjupaikade MTÜ umbes 500 kassi eest, siis kassipojahooajal kasvab see arv lausa 900 kassini. Endiselt lasevad väga paljud inimesed oma kasse vabalt õue jalutama ja kui kass on jäetud steriliseerimata/kastreerimata, siis on pojad väga kerged tulema. Lõikamata emasel kassil võib jooksuaeg tekkida iga kolme nädala tagant, pesakonna keskmine suurus on 4-6 kassipoega ning üks emakass võib ühel hooajal toota kuni 18 järglast. Juba kuuekuuselt saavutab noor kass suguküpsuse ja võib ise pojad

ilmale tuua.

„Paraku on kodu ootavaid kasse neile kodu pakkujatest rohkem,“ räägib Mõisamaa. „Seega on ilmselge, et kasside arvukus on liiga kõrge ja nende paljunemist tuleb piirata. Koduta loomad ei saja meile taevast alla, igal koduta loomal oli kunagi kodune esivanem, kes ei olnud neutraliseeritud ning käis vabalt jalutamas. Seega kassiomanike otsene ootuspärane panus oleks, et steriliseerimata kasse meil vabalt ringi ei liiguks. Iga kassiomanik peaks tagama, et tema loom oleks armastatud, hoitud ja steriliseeritud.“

Ta lisab, et nn vabakäigukasside puhul ei ole kahjuks omanikul võimalik mitte kuidagi oma looma valvata ja

tagada, et ta ei saaks järglasi. „Loodus kutsub ja kevadel hakkab paratamatult kasside paaritumishooaeg, mil ei erine kodukass tänavakassist mingil moel. Tubane kass võiks olla steriliseeritud/kastreeritud seetõttu, et kassid on ka valad ja kiired ning võib juhtuda, et kass lipsab ukse vahelt või aknast välja. Näeme oma igapäevatoos pidevalt selliseid kahetsusväärseid juhtumeid. Samal põhjusel peab kodune kass olema ka kiibistatud.”

Kuidas mõjutab steriliseerimine looma tervist?

Loomaarst Tiina Toometi sõnul on soovitatav lemmikloomi steriliseerida/kastreerida peamiselt küll soovimatute järglaste ärahoidmise eesmärgil, kuid ka seetõttu, et vältida vanemas eas varitsevaid ohte tervisele. „Steriliseeritud/kastreeritud loomad elavad oma liigikaaslastest tunduvalt kauem. Olu-line on teha otsus iga lemmiku puhul eraldi, võttes arvesse tema sugu, tõugu ja elukeskkonda ning aega, millal see protseduur ette võtta.”

Ka Tallinna varjupaiga loomaarst Triin Abel möönab, et steriliseerimisel ja kastreerimisel on omad plussid ning miinused. „Kahjuks on Eestimaal kasside vabalt väljaskäimine väga levinud ning samuti mõtteviis „mina oma looma ei riku”. Kassid ei ole sotsiaalset kohustust sünnitada 2-4 järglast ning paraku ei naudi emased kassid paaritusakti. Levinud on müüt, et üks pesakond peaks loomal ikka olema - ja nii sünnib järjekordne pesakond nunnupalle, kes ei oska arvatagi, kui julm maailm olla võib.”

Veterinaaride sõnul on kassi sterili-

seerimise/kastreerimise plusspooleks soovimatute järglaste vältimine, puhtam ning tavaliselt leebem ja koduhoidvam loom, vähem sirtsutamist ja ebameeldivat käitumist ning nii mõnegi terviseprobleemi ennetamine, nagu eesnäärme- ja munandivähk, piimanäärmete ja emaka põletikud ja kasvaja. Lisaks ei käi kastreeritud isased nii pikkadel jalutuskäikudel nagu teised ja satuvad seetõttu ka harvem ohtlikesse olukordadesse.

Miinuspoolele jääb tänapäeval pigem teoreetiline narkoosirisk, võimalikud käitumisprobleemid ning ainevahetuse muutumine, mis hõlbustab rasva ladestumist organismis. Samuti suu-

reneb risk teatud liigeseprobleemide arenguks ja alumiste kuseteede probleemide tekkeks. Liigeseprobleemide riski saab tegelikult vähendada, kui planeerida steriliseerimine/kastreerimine ajaks, mil looma liigesed on juba välja kujunenud. Ja see, kas loom operatsiooni järel kaalu kogub, on suuresti omaniku teha - tuleb pakkuda talle aktiivseid tegevusi ja jälgida söömist.

Artikkel on valminud koostöös Varjupaikade MTÜ kuld sponsori If Kindlustusega.

Varjupaigast võetud loomale esimene visiit **visiiditasuta!**

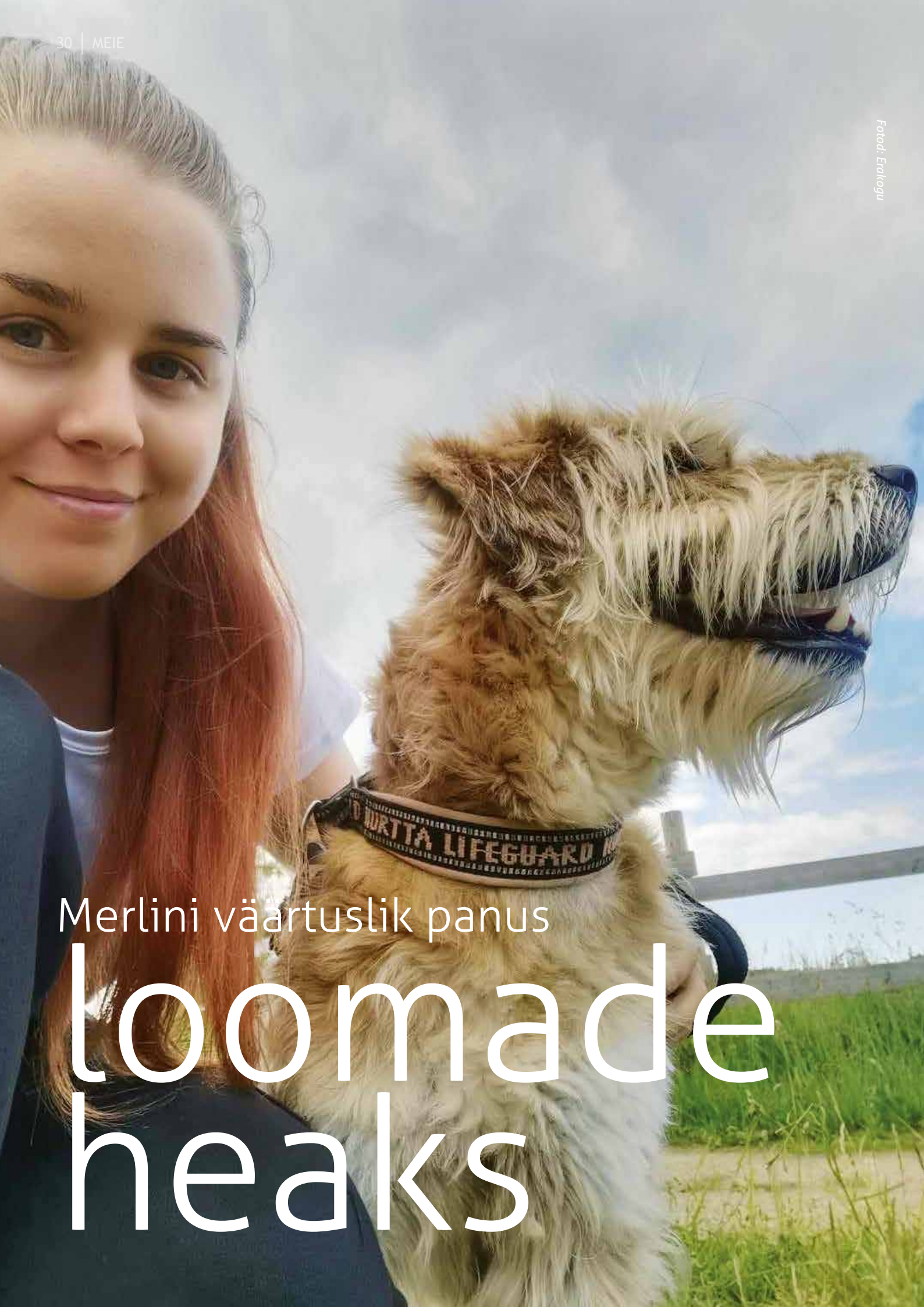

*Teie lemmiku
tervise heaks!*

Ülejõe Loomakliinik
J. V. Jannseni 33, Pärnu
E-R 9-18 ja L 10-15
tel 443 3663 või 528 7465
www.vanaloomakliinik.ee

Merlini väärtuslik panus

loomade heaks

Varjupaikade MTÜs tegutseb hetkel 150 vabatahtlikku. Iga inimene tuleb meie juurde oma oskuste, motivatsiooniga ja ootustega. Vahel juhtub nii, et ta avastab enda jaoks mingi valdkonna, kus tunneb ennast kõige paremini ja mis meeldib rohkem ning see kujunebki tema tegevusalaks. Vahel aga tegutseb vabatahtlik mitmes erinevas valdkonnas ühtviisi hoolega ja tulemuslikult. Kuna vabatahtlik töö ongi varjupaiga vajaduspõhine, on see valmisolek ja paindlikkus kulda väärt. Vabatahtlike koordinaator Marika Algeos pani kirja meie aktiivse vabatahtliku Merlini loo.

Tahan teile tutvustada meie toredat vabatahtlikku Tallinnast - Merlini, kes ongi üks nendest inimestest, kes on alati valmis tegema just seda, mida antud hetkel kõige rohkem vaja on - olgu see kassipuuride koristamine või laadal meenete müümine.

Piiritu armastus loomade vastu

Merlin tegutseb meie vabatahtlikuna juba kaks ja pool aastat ning tema peale võib alati kindel olla. Piisab ühest sõnumist või telefonikõnest ja kui kui vähegi võimalik on, tuleb Merlin alati appi. Kui küsida temalt, miks ta valis just meie MTÜ vabatahtlikuks tegevuseks, siis vastab ta nii: "Ikka piiritu armastus loomade vastu on see põhjus. Olin sellest tegelikult mõelnud juba varem, aga siis panin selle mõtte ootele ja teadsin, et teen seda niikuinii ühel või teisel moel siis, kui see on ajaliselt võimalik. Nüüd on mul aega sellesse panustada. Koduta loomad väärivad täpselt samamoodi hoolitsust ja armastust nagu kõik teisedki loomad."

Kõige rohkem meeldib Merlinile tegeleda kasside ja koertega. Ta ei oskagi öelda, mis on tema jaoks mõnusam - kas koeraga ja lutamine või kassi paitamine, mõlemad on tema jaoks nauditavad tegevused. Küll aga tunnistab ta, et kui varjupaigas on kutsikaid või kassipoegi, siis unustaks ta ennast nende juurde terveks päevaks.

Salapärased kassid

Merlini sõnul on ta vabatahtliku tegevuse ajal õppinud nii mõndagi. "Kõige väärtuslikumad teadmised, mida olen varjupaigast saanud, on ilmselt kasside kohta. Varjupaigas on alati palju tegemist kassidega ja varjupaiga kaudu olen saanud ka väga kasulikke koolitusi. Olen end alati "koerainimeseks" pidanud, aga mulle jäi meelde ühelt koolituselt selgitus, et inimestele tihipeale ei meeldi kassid seetõttu, et nende käitumist on raske mõista või pole viitsitud sellesse süveneda. Koerad suhtlevad inimesega teistmoodi ja neist on enamasti lihtsam aru saada. Mõistsin siis, et mina nagu ilmselt ka paljud teised "koerainimesed" lihtsalt ei mõista kasse, ja tekkis huvi, et kes need salapärased kassid siis on. Ei läinudki palju aega mööda, kui esialgselt lihtsalt aksepteerimisest, et kassid on ka toredad loomad, sai armastus."

Ja lausa nii suur armastus, et nüüd on Merlinil endalgi kodus üks endisest varjupaigaelanikust kassike. Ühe silmaga kolooniast pärit Bastian ehk Bassu naudib nüüd õnnelikku kodukassi elu.

"Enam ma koera- või kassainimeseks ennast ei liigitaks, sest mõlemad on võrdset minu südame võitnud."

Mitmekülgne vabatahtlik töö

Vabatahtlikuna ma tunnen, et saan teha midagi, mis on päriselt oluline ja vajalik. Aidata kuskil, kus päriselt on sellest kasu ja veel tunda ise siirast rõõmu sellest, sest loomad on minule selline mõju - nad teevad mu tuju heaks. Vabatahtlik töö annab mulle rõõmu ja vaheldust igapäevatööst ja -elust," räägib Merlin. "Vabatahtlikku tööd peaksid tegema inimesed, kes tahavad seda teha ja on valmis seda tegema," arvab Merlin. "Loomade varjupaiga vaatenurgast on kindlasti esimeseks tingimuseks armastus ja huvi loomade vastu. See annab elule nii palju väärtust juurde, kui saad teha midagi, mida armastad. Vabatahtlikku tööd on võimalik teha nii mitmel erineval moel, et kindlasti leiab igaüks endale midagi sobivat. Inimestele annab see ka kuuluvustunde ja teadmise, et nad teevad midagi tõeliselt kasulikku. Eks see oleneb ka inimese isiksusest, põhimõtetest, elustiilist jne, kas ta üldse sobib vabatahtlikuks, kuid valdkonna vastu, milles vabatahtlikuna tegutsed, peab kirge olema. Nagu kõigega elus, tuleb luua tasakaal ka vabatahtliku töö ja muu elu vahel. See, milliseks see tasakaal täpselt kujuneb, on ilmselt kõigil inimestel erinev ja tuleb ise välja kaaluda. Peaasi, et tunne on hea, ei põleta end läbi ja rõõm säilib ning tahtmist jätkub."

Oleme Merlinile siiralt tänulikud tema suure panuse ja suure südame eest!

UUS

MeatCrisp

kassitoit
nüüd ka kalaga!

- ✓ 82% värsket kala (ei sisalda liha- ega kondijahu)
- ✓ looduslikud koostisosad
- ✓ ei sisalda atraktante

- ✓ gluteenivaba teravili
- ✓ toitev ja kergesti seeditav
- ✓ optimeeritud tauriini sisaldusega

Varjupaikade MTÜ aastal 2024

6 kuu jooksul aitasime

858

lemmiklooma

VARJUPAIKADE MTÜ

Lisaks koertele ja kassidele aitasime veel küülikuid, rotte, papagoisid ja kilpkonni.

Lisaks aitasime 40 lemmiklooma Koduotsija programmi kaudu otseselt vanast kodust uude kodusse.

250

looma

aitasime tagasi koju

142 koera

106 kassi

2 pisilooma

533

loomale

otsisime uue kodu

86 koerale

438 kassile

9 pisiloomale

82

looma

andsime üle teistele organisatsioonidele

1 koera

32 kassi

2 küülikut

Kiibistasime

592

looma

Tegime

1519

vaktsineerimist

Steriliseerisime/kastreerisime

422

looma

Sõitsime läbi

89 355

kilomeetrit

Käisime

1223

väljakutsel

Varjupaika jõudis hukkununa

233

looma

Meie missioon

Aitame kodu kaotanud lemmikloomi, pakkudes neile hoolitsust ja peavarju. Otsime meie hoole all olevatele lemmikloomadele uued vastutustundlikud kodud. Pakume lemmiklooma omanikele nõu ja tuge.

www.varjupaik.ee

Erakordse Mammuti
seiklused

Uues kodus

Varjupaikade MTÜ hoole alt käib aastas läbi tuhandeid loomi. Igaüks nendest on oma individuaalse iseloomu, harjumuste ja käitumisega. Mõni varjupaigaasukas on nagu särav täht ja jääb meie töötajatele kauemaks ajaks meelde. Tutvustame teile ühte nendest tähtedest. Loo autor on Marika Algeps.

Igruniga saime tuttavaks 2023. aasta suvel, kui Viljandi varjupaiga telefonile tuli kõne üksikust tänaval patseerivast must-valgest kassist. Kass toodi varjupaika ja ta sai nimeks Igrun. Peagi selgus, et Igrun on FI-viiruse ehk kasside immuunpuudulikkuse kandja ja ta kolis meie Loomade heaolu keskuse FIV-positiivsete kasside tuppa.

Samal ajal aga pakkus Tallinnas meie tubli hoiukodu perenaine Maret ajutist peavarju ühele tema leitud tänavakassikesele Nukile, kes oli sotsialiseerimata ja FIV kandja. Keegi Nuki vastu huvi ei tundnud ja nii otsustaski Mareti pere ta endale jätta. Pere lapsed olid harjunud, et nende kass käib ikka maakodus ka kaasas, aga Nuki ei kannata autosõitu ja talle ei meeldi keskkonda vahetada; see on liiga suur stress tema jaoks.

Nii tuligi idee võtta Nukile lisaks veel üks sõbralik kass, kes oleks nõus koos perega ka maale sõitma. Kuna Nuki on FIV kandja, ei tohtinud tema kõrva le võtta tervet kassi ja nii liikus mõte meie loomade heaolu keskuse poole. Mõeldud - tehtud. Mareti pere soov oli, et uus kass oleks sotsiaalne, sõbralik ja suur. Valituks osutus Igrun.

Igrunist sai Mammut

Augustikuus tõi Mareti pere Igruni enda juurde. Kass sai kohe sõbraks nii laste kui Nukiga, aga pere koeraga tekkis probleem. Algul kartis Igrun teda paaniliselt - urises, kähises ja põgenes kohe, kui koer liigutas. Lõpuks otsustas Igrun, kelle uueks nimeks sai Mammut, et ei ole mehelik karta mingit koera ja hakkas lihtsalt teda ründama. Vaatamata sellele, et koer on Igrunist mitu korda suurem, 40 kg kaaluv Argentiina dogi, suutis kass isegi tema kõrva veriseks tõmmata. Lõpuks sai koer aru, et kui Mammut on lähedal, peab ta liikumatult lamama, siis kass ei ründa teda ja nii hakkasid asjad paremuse poole liikuma.

Hoiukodus avas Mammut oma iseloom täies mahus. Hoiukodu perenaise

sõnul, pole ta veel näinud sellist kassi, kes praktiliselt ei maga rohkem kui 30 minutit korraga ja mõtleb iga päev uusi totrusi välja.

„Alguses ma lihtsalt lootsin, et ta tutvub ja kohaneb ja siis rahuneb natukenegi maha, aga see jäi ainult minu unistuseks. Umbes 3 kuu möödudes hakkasin ma aru saama, et ta jääbki selliseks hullukeseks ja lihtsalt leppisin, et ta ongi selline aktiivne,“ kirjeldab Maret.

Lõpuks hakkas Maret aru saama, et ta jääbki selliseks hullukeseks ja vaevalt, et keegi on nõus sellise üliaktiivse kassiga kodu jagama. Nii tuli otsus jätta Mammut päriseks endale.

Koera moodi kass

Mammutile väga meeldis maal olla. Ta lasi endale ilusti rihma panna ja pererahva suureks üllatuseks kõndis sellega ka juba esimesel korral ilma probleemideta. Ta käitus nagu koerakutsikas: lapsed jooksid ees, tema järgi; lapsed ronisid puu otsas, tema ka; talle meeldisid rohi ja putukad. Ta oli väga rahul, kui sai kanu valvata. Kui ta sai olla laste ja koeraga pool päeva õues, siis oli ta õhtuks väsinud, nurrus ja oli isegi nõus süles istuma natuke. Mitte väga kaua. Kuid linnakorteris oli ta nii krutskeid täis ja tegutses nii suure fantaasiaga ja aktiivselt, et kodu pidi muutma Mammuti-kindlaks. Korteris pole kohta, kus Mammut poleks käinud ega leidu asja, mida ta poleks maha pillanud. Nii põnev on ju vaadata, kuidas vaasid ja muud kodusisutuselemendid maha ja puruks kukuvad!

Sihikindlus viib võidule

Kõik ukсед, mida ta ei tohtinud lahti saada, pandi lukku, paigaldati lastelukud. Asjad tuli ümber tõsta ja ära panna, lilled tuli teistesse kohtadesse paigutada. Aga kass ei andnud alla - see, kuidas ta üritas uksi avada, kui need olid kinni pandud, oli väga lõbus. Ta keerles ja proovis käpa ja hammastega, keerutas enast ühe külje pealt teisele. Üheks lemmiktegevuseks on Mammutil veel mänguasjade lõhkumine. Mänguasju kulub väga palju. Kass lõhub lihtsalt kõik ära oma mänguga. Talle meeldivad pehmed asjad ja siis ta tükeldab neid järjest hammaste ja küüntega.

Lõpuks hakkas Maret aru saama, et ta jääbki selliseks hullukeseks ja vaevalt, et keegi on nõus sellise üliaktiivse

kassiga kodu jagama. Nii tuli otsus jätta Mammut päriseks endale.

„Aeg-ajalt suudab ta ikka VEEL midagi leiutada ja mind üllatada. Kuigi ma juba sajanat korda olen olnud kindel, et rohkem ei saa ta midagi teha ja kõik on tema eest ära pandud,“ räägib Maret. Lapsed on

üliõnnelikud, sest ta on alati valmis nendega mängima ja lõbustab neid.

Ta on endiselt üliaktiivne ja uudishimulik ning alati valmis tegutsema. Ta ei suuda endiselt paigal olla ega süles nurruda või rahulikult inimese kõrval lamada. „Ta on nüüd peaaegu aasta meie juures olnud, aga ta suudab ikka veel meid üllatada ja midagi leiutada. Temaga igav ei hakka!“

Oleme siiralt tänulikud Maretile ja tema perele, et nad pakkusid algul hoiukodu ja edaspidi päris kodu kahele FIV-positiivsele kassile. Ja me oleme väga õnnelikud, et Mammut sai endale nii hea kodu, kus teda mõistetakse

ja võetakse vastu sellisena, nagu ta on.

Kui Sinagi, hea lugeja, soovid muuta loomade elu paremaks, hakka meie hoiukoduks! Võta meiega ühendust: hoiukodu@varjupaik.ee

Tere!

Mina olen Suur Papa, omadele muidugi lihtsalt Papa või vahel kutsutakse hellitavalt lausa kutsikas. Seda viimast siis, kui mõnuga ringi jooksen ja naudin igat hetke õues olemisest. Olen oma kodus elanud nüüd juba 13,5 kuud ja viimased 6 neist annan häälekalt märku, kui kuulen või arvan, et keegi tahab minu territooriumile tulla. Toas nad keelavad mind, öeldes: „Aitab! Kõik korras!” Mõnikord see mind ei huvita, kuigi enamasti lõpetan.

Mu lemmikaeg on talv – lumi, milline mõnu on selles püherdada ja seda hangest süüa. Üldiselt olen kõigega väga rahul: mul on täiesti isiklik diivan, mida küll kass Maximusega vahepeal jagan, samuti käin perenaise peal ka tukkumas. Ta ei ole selle üle küll väga õnnelik ja ma ei saa aru, miks – ma tulin teda soojendada siiski. Perenaine õpetas mulle selgeks kaks asja: „midagi head” – siis tuleb ruttu joosta, see tähendab ju maiust, ja kui ta alguses andis selle mulle seepärast, et tulin, siis ta hakkas ütlema „istu!” ning ma ei saanud üldse aru, mida ta minust tahab. Aga tal oli ju minu lemmikmaius, kuivatatud pardifilee, peos ning ma tahtsin seda nii väga, et olin nõus kõike tegema. Kolme päevaga sai mulle see sõna selgeks ja nüüd pole sageli vaja isegi öelda enam. Kui ikka mõnda head lõhna tunnen, siis istun kohe kiiresti, mõnikord saan ka sedasi selle lõhna. Viimased kaks kuud on ta pannud mind enne õue minekut koridoris istuma ja öelnud „ootab” Ma ei tea, mida see tähendab, aga kui ilusti istun, kuni kutsutakse, siis saan kiita.

Suvel ehitas peremees mingit imelikku suurt asja, kuhu nad pärast suure koguse liha panid, ja võttis minult käpajälje selle peale. See oli imelik, kohe üldse ei meeldinud, sest nad hoidsid mind siis kinni ja vajutasid käpa mingi jaheda, märja asja sisse, ise rääkisid, et nüüd on „abimehe jäljed betooni valatud.”

Pättust armastan jätkuvalt teha. Nad jäätavad mõnikord kööki mulle midagi meelepärast ja lähen lihtsalt võtan selle ära, kui keegi ei pane tähele. Oi nad on pahased, ütlevad, et ma olen rott, aga ma olen ju koer.

Üldiselt on üks asi, mida tahaksin kõigile öelda: palun ärge paugutage nii palju, sest mul on hirmus. Ma ei näe põhjust, kuulen ainult pauke ja siis tahaks põgeneda kiiresti ja kaugele. Olen siin olnud kaks aastavahetust ja perenaine on mõlemal korral mulle ühel öhtul võid andnud. Pärast seda ma ei kartnud neid pauke nii palju ja isegi magasin rahulikult nende ajal. Perenaine lubas, et saadab minust paar värsket pilti ka ja lubas, et näen nendel hea välja.

Mäletan teid veel, kuigi see mälestus on hägune, aga ma usun, et lõhna järgi tunneksin kindlasti ära.

Tervitustega, Suur Papa

Lihtne viis kassipoegade aitamiseks

Kassipojahooajal saabub varjupaikadesse tänavatelt iga päev uusi pesakondi. Nad vajavad erihoolt, turgutamist ja head toitu, et **kosuda ning kasvada**.

Oleme loonud eriti lihtsa viisi kassipoegade toetamiseks. Tee meie kodulehel paari klikiga annetus, millega tagad varjupaiga kassipoegadele **korvitäie toitu ja muid vajalikke tarbeid**.

Annetus jõuab otse meieni ning sina ei pea poest midagi soetama.

Aita kassipoegi

pood.varjupaik.ee

HOOLIV OMANIK! TERVE LEMMIK!

TABLETID ON LIHA LÖHNA JA MAITSEGA!

**KÄSIMÜÜGIRAVIM SISEPARASITOOSIDE
ENNETAMISEKS JA TÕRJEKS KOERTEL!**

ENAMLEVINUD PARASIITIDE TÕRJEKS

Giardia

Paeluss

Kidaussid

Piugussid

Ümarussid

Drontal® DOG FLAVOUR

febanteel, püranteel, prasikvanteel

USSITÕRJE SAGEDUS

KORD KVARTALIS

Ainult veterinaarseks kasutamiseks. Tähelepanu! Tegemist on ravimiga. Enne tarvitamist lugege tähelepanelikult pakendis olevat infolehte. Kaebuste püsimise korral või ravimi kõrvaltoimete tekkimisel pidage nõu loomaarstiga. Täiendav informatsioon on saadaval müügiloa hoidja esindusest: OÜ Zoovetvaru, Uusaru 5, Saue 76505. Tel. 800 9000, www.zoovet.ee

Tagab sinu steriliseeritud kassile kõik toitumisvajadused

1 Igas eluetapis

2 Arvestab erilisi vajadusi

3 Lai valik maitseid ja tekstuure

VAATA LISA